

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614150496/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Fader vil sikkert ikke fornærme denne blinde Sanger, der, efter hvad jeg selv har hørt, er aldeles uskyldig, lad ham derfor gaa! jeg tager alt Ansvar paa mig.« —

»Starosten har befalet os at fængsle dette Menneske,« sagde en af Retsbetjenterne. — »Saalænge jeg mægter at forsvare ham, skal det ikke skee,« svarede Adalbert, hvis heftige Blod nu aabenbar overvældede hans Besindighed.

Efter disse Ord hævede flere af Bønderne deres Hænder mod Starostens Folk, men nu gik Czernim hen til de Ældste i Forsamlingen, og hviskede dem et Par Ord i Øret, disse talte da hemmelig med de Omstaaende, og Følgen var, at den hele Flok adspredte sig, og overlod de to Fremmede til deres Skiebne, som Adalbert, selv med den bedste Villie dertil, ikke længere kunde hindre eller forsinke.

»Altsaa skulle de nu til Siberien?« sagde Adalbert, da de vare borte. — »Naturligviis,« svarede Czernim, »hvad i al Verden skulle vi ogsaa med en Oksian i Polen? Flyt alle slige skadelige Væxter, Laurbærtræer, Frihedstræer, eller hvad de for Resten hedde, jo før jo heller til Siberien! Der kunne de bevares under Isen, som en Art af Forsteninger, og Naturforskerne ville da efter Aartusinder stride om de virkelig engang have blomstret, eller om de vare blotte Naturspil.« — »Maaskee kunde vi dog endnu frelse dem.« — »Ikke med alt det Guld, der findes i Karpatherne, min Dreng! Hvad er du for en Diplomat, som griber til Vaaben for en Patriot, der oven i Købet gaaer i Blindel Er du gal? Fornemhed, Rigdom og Magt, det er de Guder, du skal tilbede, alt det Andet er Sværmeri; gid Diævelen være Patriot, naar man kan herske over Patrioter, og sende dem til Siberien, det maa være dit Valgsprog.«

»Hvad du saa siger,« gienmælede Adalbert, »saa vil